

Slavný vjezd Ježíšův do Jeruzaléma

MT 21, Lk 19

Ti, kdo byli posláni, odešli a našli všechno, jak jim to řekl.

Když oslátko odvázovali, ptali se jich jeho majitelé: »Proč to oslátko odvázuje-
te?«

Odpověděli: »Pán ho potřebuje.« I nechali je.

Učedníci šli a udělali, jak jim to Ježíš nařídil. Přivedli oslici a oslátko, prostřeli na oslátko své pláště a on se na pláště posadil.

Když se Ježíš a jeho učedníci přiblížili k Jeruzalému a přišli k Betfage u Olivové hory, poslal dva učedníky napřed a řekl jim:

»Jděte do té vesnice, která je před vámi, a hned naleznete přivázanou oslici a s ní oslátko. Odvažte je a přiveďte ke mně.

A kdyby vám někdo něco namítal, řekněte: 'Pán je potřebuje, a hned je pošle nazpátek.'«

Veliké množství lidu pak prostřelo své pláště na cestu, jiní sekali ze stromů rato-
lesti a stlali je na cestu.

Když už se blížil ke svahu Olivové hory, začal celý zástup učedníků radostně a hlasitě chválit Boha za všechny zázraky, které viděli na vlastní oči.

Zástupy, které šly před ním i za ním, volaly:

»Hosana synu Davidovu! Požehnaný, který přichází ve jménu Páně! Hosana na výstech!«

Někteří farizeové ze zástupu na něj volali: »Mistře, zakaž to svým učedníkům!«

Odpověděl: »Říkám vám: Budou-li oni mlčet, bude křičet kamení.«

Ježíš pláče nad Jeruzalémem

Když se Ježíš přiblížil k Jeruzalému a uviděl město, zaplakal nad ním a řekl: »Kéž bys v tento den poznalo i ty, co vede k pokoji. Nyní však je to tvým očím skryté. Neboť přijdou na tebe dny, kdy tě tvoji nepřátelé obklíčí náspem, oblehnou tě a sevřou ze všech stran, srovnají tě se zemí, vyhladí tvé děti, a nenechají v tobě kámen na kamení, protože jsi nepoznalo čas, kdy Bůh ti nabídl svou přízeň.«

Jakmile vjel do Jeruzaléma, vzrušení zachvátilo celé město a lidé se ptali: »Kdo je to?«

Ze zástupu jim odpovídali: To je ten prorok, Ježíš z galilejského Nazareta.«

Ježíš vybání kupce z chrámu

Když Ježíš vešel do chrámu, začal vyhánět prodavače a řekl jim: »Je psáno: 'Můj dům má být domem modlitby', ale vy jste z něho udělali lupičské doupě.«

Každý den učil v chrámě. Velekněží a učitelé Zákona i přední muži z lidu usilovali oto, aby ho zahubili, ale nevěděli, jak to provést, protože všechen lid visel na něm a rád mu naslouchal.

Když nastal večer, vyšel z města do Betanie, kde přenocoval.

A už brzy ráno všechen lid se hrnul do Chrámu, aby ho slyšel.

Kletba nad fíkovníkem

Když druhý den vyšli z Betanie, pocítil hlad. Zdálo se, že fíkovník, který měl listí. Šel tedy, zdali by na něm něco našel. Když k němu přišel, nenalezl nic jiného než listí; nebyl totiž čas fíků.

Řekl mu: »Ať z tebe již navěky nikdo nejí ovoce!« Jeho učedníci to slyšeli.

A fíkovník hned uschl.

Když druhý den ráno šli okolo toho fíkovníku, uviděli, že je uschlý až od samých kořenů. Petr si vzpomněl a řekl: »Mistře, podívej se! Ten fíkovník, který jsi proklel, je uschlý!«

Ježíš jim na to řekl: »Mějte víru v Boha. Amen, pravím vám: Kdo řekne této hoře: 'Zdvihni se a vrhni se do moře!', a nebude ve svém srdci pochybovat, ale věřit, že se to stane, co říká, bude to mít.

Proto vám říkám: Věřte, že všechno, o č v

modlitbě prosíte, jistě dostanete, a budete to mít.«

Podobenství o zlých vinařích

Ježíš řekl velekněžím a starším lidu:

»Poslyšte toto podobenství: Jeden hospodář vysázal vinici, obehnal ji zdí, vykopal v ní jámu na lis a postavěl strážní věž; potom vinici pronajal vinařům a odcestoval.

Když se přiblížil čas vinobraní, poslal své služebníky k vinařům, aby převzali jeho díl úrody. Ale vinaři jeho služebníky chytli, jednoho zbili, druhého zabili, dalšího ukamenovali: Znovu poslal jiné služebníky, a to více než předtím, ale naložili s nimi právě tak. Nakonec k nim poslal svého syna; řekl si: 'Na mého syna budou mít ohled.'

Vinaři však, když uviděli syna, řekli si mezi sebou: 'To je dědic. Pojd'te, zabijme ho, a dědictví bude naše!' Chytili ho, vyvalili ven z vinice a zabili. Když přijde nyní pán vinice, co těm vinařům udělá?«

Řekli mu: »Zlé bez milosti zahubí a viníci pronajme jiným vinařům, kteří mu budou odvádět víno v určený čas.«

Ježíš jim řekl: »Copak jste nikdy v Písmech nečetli: 'Kámen, který stavitelé zavrhli, stal se kvádrem nárožním. Učinil to Hospodin a v našich očích je to podivuhodné?'

Proto vám pravím, že Boží království vám bude odňato a bude dáno národu, který ponese jeho ovoce.«

Když slyšeli velekněží a farizeové toto podobenství, poznali, že mluví o nich. Hleděli se ho zmocnit, ale báli se zástupů, protože ty ho považovaly za proroka.

Podobenství o svatební hostině

Ježíš znovu mluvil k velekněžím a starším lidu v podobenstvích. Řekl:

»Nebeské království je podobné králi, který vystrojil svému synovi svatbu. Poslal služebníky, aby svolali hosty na svatbu, ale ti nechtěli přijít. Poslal znovu jiné služebníky

se vzkazem: 'Řekněte pozvaným: Hostinu jsem prichystal, moji býci a krmný dobytek jsou poraženi, všechno je připraveno, pojd'te na svatbu!'

Ale oni nedbali a odešli, jeden na své pole, jiný za svým obchodem. Ostatní pochytali jeho služebníky, ztýrali je a zabili.

Krále to rozhněvalo. Poslal svá vojska, vrahy zahubil a jejich město vypálil.

Potom řekl svým služebníkům: 'Svatební hostina je sice připravena, ale pozvaní jí nebyli hodni. Jděte proto na rozcestí a

pozvěte na svatbu, koho najdete.' Služebníci vyšli na cesty a shromáždili všechny, které našli, zlé i dobré, takže svatební síň byla plná hostů.

Když vstoupil král podívat se na hosty, uviděl tam člověka, který neměl na sobě svatební šaty. Řekl mu: 'Příteli, jak jsi sem přišel bez svatebních šatů?' On se nezmohl na slovo.

Tu řekl král sloužícím: 'Svažte mu ruce i nohy a vyhod'te ho ven do temnot. Tam bude pláč a skřípání zubů.' Mnoho je totiž povolanych, ale málo vyvolených.«

Peníz daně

Farizeové odešli od Ježíše a uradili se, jak by ho chytli za slovo.

Poslali k němu své učedníky zároveň s herodovci, aby mu řekli: »Mistře, víme, že jsi pravdomluvný, a že učíš cestě k Bohu podle pravdy. Nedbáš lidských ohledů, nehlédíš totiž na to, čím kdo je. Pověz nám tedy: Co myslíš, je dovoleno platit daň císaři, nebo ne?«

Ježíš prohlédl jejich zlý úmysl a odpověděl: »Co mě pokoušíte, pokrytci? Ukažte mi peníz, kterým se platí daň!«

Podali mu denár.

Zeptal se jich: »Čí je to obraz a nápis?«

Odpověděli: »Císařův.«

Tu jim řekl: »Dávejte tedy, co je císařovo císaři, a co je Boží, Bohu.«

Když to slyšeli, podivili se; nechali ho a odešli.

Dar chudé vdovy

Ježíš se jednou posadil proti chrámové pokladnici a díval se, jak lidé dávají do pokladnice peníze. Mnoho boháčů dávalo mnoho. Přišla také jedna chudá vdova a dala dvě drobné mince, asi tolik jako pár halířů.

Zavolal své učedníky a řekl jim: »Amen, pravím vám: tato chudá vdova dala víc než všichni ostatní, kteří dávali do pokladnice, všichni totiž tam dali ze svého nadbytku, ona však dala ze svého nedostatku. Dala všechno, co měla, celé své živobytí.«

Ježíš a jeho učedníci

Když vycházel z chrámu, pravil mu jeden z jeho učedníků: »Mistře, pohled', jaké to kameny a jaké stavby!«

Ježíš mu odvětil: »Vidíš všechny tyto veliké stavby? Nežůstane tu kámen na kameni, který by nebyl rozmetán.«

A když seděl na hoře Olivetské naproti chrámu, otázali se ho v ústraní Petr, Jakub, Jan a Ondřej: »Pověz nám, kdy se to stane? A jaké bude znamení, až se to všechno začne plnit?«

I odpověděl jim Ježíš: »Hled'te, ať vás nikdo nesvede! Neboť mnozí přijdou ve jménu mém a řeknou: 'Já jsem Mesiáš' a svedou mnohé. Budete slyšet o válkách a pověsti o bojích. Hled'te, ať se nezaleknete, neboť to musí nastat; ale to ještě není konec. Neboť povstane národ proti národu, království proti království, a bude mor a hlad a zemětřesení v různých krajínách. Ale to všechno je počátek útrap.

Neboť budou to dny takového soužení, jakého až dosud nebylo od počátku tvorstva, které Bůh stvořil, a nikdy nebude.

Velké bude soužení na zemi a soud hněvu nad tímto lidem. Budou padat pod ostrým mečem, budou odváděni do zajetí mezi všechny národy a Jeruzalém bude šlapán pohany, dokud se nenaplní čas pohanů.

A kdyby Pán nezkrátil ty dny, nebyl by zachráněn žádný člověk; ale pro vyvolené, zkrátí ty dny.«

Konec světa

»A hned po útrapách těch dnů se slunce zatmí a měsíc nevydá své světlo; hvězdy budou padat s nebe a nebeská tělesa se budou pohybovat.

Tu se ukáže na nebi znamení Syna člověka; i rozkvílí se tehdy všichni národové na zemi a uzří Syna člověka přicházet v nebeských oblacích s velikou mocí a slávou. A

pošle své anděly s mohutně zvučící troubou; ti shromáždí jeho vyvolené od čtyř světových stran, od jednoho konce nebes až do druhého.

Až se to počne dít, pohled'te vzhůru a

zdvihněte své hlavy, neboť se blíží vaše vykoupení.

Od fškovnsku se pak naučte podobensví: Když jeho ratolest již omládne a vyrazí listí, víte, že blízko je léto. Tak i vy, až uzříte

všechny ty věci, vezte, že je blízko, přede dveřmi.

Vpravdě pravím vám: Nepomine toto pokolení, dokud se to všechno nestane. Nebe a země pomínou, ale má slova nepominou.

Mějte se však na pozoru, aby se vaše srdce neobtěžila opojením a opilstvím a pozemskými starostmi, a aby onen den nepřišel náhle. Neboť přijde jako osidlo na všechny obyvatele celého povrchu zemského.

To však vezte: Kdyby hospodář věděl, v kterou hodinu přijde zloděj, zajisté by bděl a nenechal by si podkopat svůj dům. Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kterou neznáte.

O tom dni však a o té hodině neví nikdo, ani nebeští andělé, toliko Otec sám.

Nebeské království je podobné deseti

družičkám, které vzaly lampy a vyšly naproti ženichovi. Pět z nich bylo pošetilých a pět prozíravých.

Pošetilé vzaly lampy, ale nevezaly si s sebou olej. Prozíravé si vzaly s lampami i olej do nádobek.

Když ženich nepřicházel, na všechny přišla ospalost a usnuly.

Uprostřed noci se rozlehl křik: 'Ženich je tu, jděte mu naproti!' Všechny družičky vstaly a dávaly si do pořádku lampy.

Potom přišly i ty ostatní družičky a prosily: 'Pane, pane, otevři nám!' Ale on odpověděl: 'Amen, pravím vám, neznám vás.'

Bděte tedy, protože nevíte dne ani hodiny.«

Podobenství o hřivnách

»Jeden člověk se chystal na cesty; zavolal si služebníky a svěřil jim svůj majetek.

zemi jámu a peníze svého pána ukryl.

Po delší době se pán těch služebníků vrátil a dal se s nimi do útovávání.

Přistoupil ten, který dostal pět hřiven, přinesl s sebou dalších pět a řekl: 'Pane, pět hřiven jsi mi svěřil, hle — dalších pět jsem vydělal.' Pán mu řekl: 'Správně, služebníku dobrý a věrný. Málo jsi věrně spravoval, mnoho ti svěřím. Vejdí k radostné hostině svého pána.'

Přistoupil i ten, který dostal dvě hřivny, a

Jednomu dal pět hřiven, druhému dvě a třetímu jednu, každému podle jeho schopností, a odcestoval.

Ten, který dostal pět hřiven, hned šel, podnikavě jich využil a vyzískal pět dalších. Stejně i ten, který dostal dvě, vyzískal dvě další.

Ale ten, který dostal jednu, šel, vykopal v

řekl: 'Pane, dvě hřivny jsi mi svěřil, hle — další dvě jsem vydělal.' Pán mu řekl: 'Správně, služebníku dobrý a věrný. Málo jsi věrně spravoval, mnoho ti svěřím. Vejdí k radostné hostině svého pána.'

Přistoupil pak i ten, který dostal jednu hřivnu, a řekl: 'Pane, vím, že jsi tvrdý člověk; sklízíš, kde jsi nesel, a sbíráš, kde jsi ne-

rozsypal. Měl jsem strach, a proto jsem tvou hřivnu ukryl v zemi. Tady máš, co ti patří.'

Pán mu odpověděl: 'Služebníku špatný a líný: Věděl jsi, že sklízím, kde jsem nesel, a sbírám, kde jsem nerozsypal? Měl jsi tedy moje peníze uložit u směnárníků a já bych si při návratu vyzvedl i s úrokem, co je moje. Vezměte mu tu hřivnu a dejte tomu, který má deset hřiven. Neboť každému, kdo má, bude dáno, a bude mít nadbytek. Kdo nemá, tomu bude vzato i to, co má. A tohoto služebníka, který není k ničemu, hod' te ven do temnot. Tam bude pláč a skřípání zubů.«

Ježíš mluví o posledním soudu

»Až přijde Syn člověka ve své slávě a s ním všichni andělé, posadí se na trůn své slávy; a budou před ním shromážděny všechny národy. Oddělí jedny od druhých, jako pastýř odděluje ovce od kozlů, ovce postaví po pravici a kozly po levici.

Tu řekne král těm po pravici: 'Pojďte, pozeňtí mého Otce, ujměte se království, které je vám připraveno od založení světa. Neboť jsem hladověl, a dali jste mi najíst, žíznil jsem, a dali jste mi napít, byl jsem na cestě, a ujali jste se mě, byl jsem nahý, a oblékli jste mě, byl jsem nemocen, a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste za mnou.'

Tehdy mu ti spravedliví odpovědí: 'Pane, kdy jsme tě viděli hladového, a nasýtli jsme tě, nebo žíznivého, a dali jsme ti napít? Kdy jsme tě viděli na cestě, a ujali jsme se tě, nebo nahého a oblékli jsme tě? Kdy jsme tě viděli nemocného nebo ve vězení a přišli jsme za tebou?'

Král jim odpoví: 'Amen, pravím vám, cokoli jste učinili jednomu z těchto mých nejposlednějších bratří, mně jste učinili.'

Potom řekne těm po levici: 'Jděte ode mne, prokletí, do věčného ohně, připravěného d'áblu a jeho andělům! Hladověl jsem, a nedali jste mi najíst, žíznil jsem, a nedali jste mi napít, byl jsem na cestě, a neujali jste

se mě, byl jsem nahý, a neoblékli jste mě, byl jsem nemocen a ve vězení, a nenavštívili jste mě.'

Tehdy odpoví též oni: 'Pane, kdy jsme tě viděli hladového, žíznivého, na cestě, nahého, nemocného nebo ve vězení, a neposloužili jsme ti?'

On jim odpoví: 'Amen, pravím vám, cokoli jste neučinili jednomu z těchto nejposlednějších, ani mně jste neučinili.'

A půjdou do věčných muk, ale spravedliví do věčného života.«

Jidáš zaprodává Ježíše

Přibližoval se svátek přesnic, jež slove velikonoce.

Když dokončil Ježíš všechny ty řeči, pravil svým učedníkům: 'Víte, že po dvou dnech budou velikonoce a Syn člověka bude vydán, aby byl ukřižován.'

Tehdy se shromáždili velekněží a starší lidu v paláci velekněze, jménem Kaifáše, a uradili se, že Ježíše lstivě zajmou a zabijí. Pravili však: 'Ne o slavnosti, aby snad nezniklo pobouření mezi lidem.'

Tu vešel d'ábel do Jidáše příjmením Iškarjotského, který byl jedním ze Dvanácti. I odešel a mluvil s velekněžími a veliteli, jak by jim ho vydal. Řekl: 'Co mi chcete dát, a já vám ho zradím?'

Když to uslyšeli, zaradovali se a slíbili mu dáti peníze. Rozhodli se dáti mu třicet stříbrných. Od té chvíle hledal vhodnou chvíli, aby jim ho vydal.

Ježíš dává připravit velikonoční večeři

Přišel den přesnic, kdy se musel zabíjet beránek.

I poslal Petra a Jana se slovy: »Jděte nám připravit beránka, abychom večeřeli!«

Oni mu řekli: »Kde chceš, abychom ti připravili?«

I řekl jim: »Hle, jak vejdete do města,

potká vás jeden člověk se džbánem vody. Jděte za ním do domu, do kterého vejde, a řekněte hospodáři domu: 'Mistr ti vzkazuje: Kde je místnost, ve které bych jedl se svými učedníky beránka?' A on vám ukáže veliké a prostřené večeřadlo. Tam připravte!»
I odešli a našli, jak jim pověděl; a

připravili beránka.

Když nastal večer, přišel Ježíš s Dvanácti. Ve stanovenou hodinu zaujal Ježíš místo u stolu a apoštolové s ním. Řekl jim:

»Toužebně jsem si přál jíst s vámi tohoto velikonočního beránka, dříve než budu třetí. Neboť vám říkám: Už ho nebudu jíst,

dokud se nenaplní v Božím království.«

Při večeři vzal Ježíš chléb, požehnal jej, lámal a dal svým učedníkům se slovy: »Vezměte a jezte, toto je moje Tělo, které se za vás vydává. To číňte na mou památku!«

Stejně tak vzal i kalich a řekl: »Pijte z toho všichni, neboť toto je Krev má Nové-

ho Zákona, která se vylévá za mnohé na odpuštění hříchů.«

I pili všichni z kalicha.

Ježíš umývá učedníkům nohy

Bylo to při večeři. Dábel již vnukl Jidáši Iskariotskému, synu Simonovu, myšlenku,

aby ho zradil. Ježíš věděl, že mu dal Otec všechno do rukou a že vyšel od Boha a vrací se k Bohu. Proto vstal od večeře, odložil svrchní šaty a uvázal si kolem pasu lněnou zástěru. Potom nalil vodu do umyvadla a začal učedníkům umývat nohy a utírat jim je zástěrou, kterou měl uvázanou kolem pasu.

Tak přišel k Šimonu Petrovi. Ten mu řekl: »Pane, ty mi chceš mýt nohy?«

Ježíš mu odpověděl: »Co já dělám, tomu ty teď nemůžeš rozumět; pochopíš to však později.«

Petr mu řekl: »Nohy mi umývat nebudeš! Nikdy!«

Ježíš mu odpověděl: »Jestliže tě neumyjí, nebudeš mít se mnou podíl.«

Šimon Petr mu řekl: »Pane, tak mi umyj nejen nohy, ale i ruce a hlavu!«

Ježíš mu odpověděl: »Kdo se vykoupal, potřebuje si umýt jen nohy, a je čistý celý. I vy jste čistí, ale ne všichni.« Věděl totiž, kdo ho zradí; proto řekl: »Ne všichni jste čistí.«

Když jim tedy umyl nohy, zase si vzal na sebe své šaty, zaujal místo u stolu a řekl jim: »Chápete, co jsem vám udělal? Vy mě nazýváte Místrem a Pánem, a to právem: to skutečně jsem. Jestliže jsem vám tedy umyl

nohy, já, Pán a Mistr, máte také vy jeden druhému umývat nohy. Dal jsem vám příklad: Jak jsem já udělal vám, tak máte dělat i vy. Vpravdě, vpravdě pravím vám: není služebník větší nad svého pána, ani posel větší nad toho, který ho poslal. Víte-li to, blahoslavení budete, jestliže podle toho budete jednat.«

Ježíš vyjeví, kdo ho zradí

»Nepravím to o vás všech. Já vím, které jsem vyvolil, avšak aby se naplnilo Písmo: 'Kdo jí se mnou chléb, pozdvihne proti mě svou patu.'«

Zahvřel se v duchu a s důrazem prohlásil: »Amen, amen pravím vám, jeden z vás mě zradí.«

I zarmoutili se velmi a jeden přes druhého ho počal říkat: »Což jsem to já, Pane?«

On však odpověděl: »Kdo si se mnou omáčí ruku v míse, ten mě zradí. Syn člověka sice jde, jak jest o něm psáno, ale běda tomu člověku, jímž bude Syn člověka zrazen. Tomu člověku bylo by lépe, kdyby se nebyl narodil.«

Učedníci se dívali jeden na druhého v nejistotě, o kom to mluví.

Jeden z učedníků, kterého Ježíš miloval, ležel na jeho prsou. Na toho Šimon Petr kývl a řekl: »Zeptej se, o kom to mluví!«

Ten učedník se naklonil k prsům Ježíšovým a zeptal se: »Pane, kdo je to?«

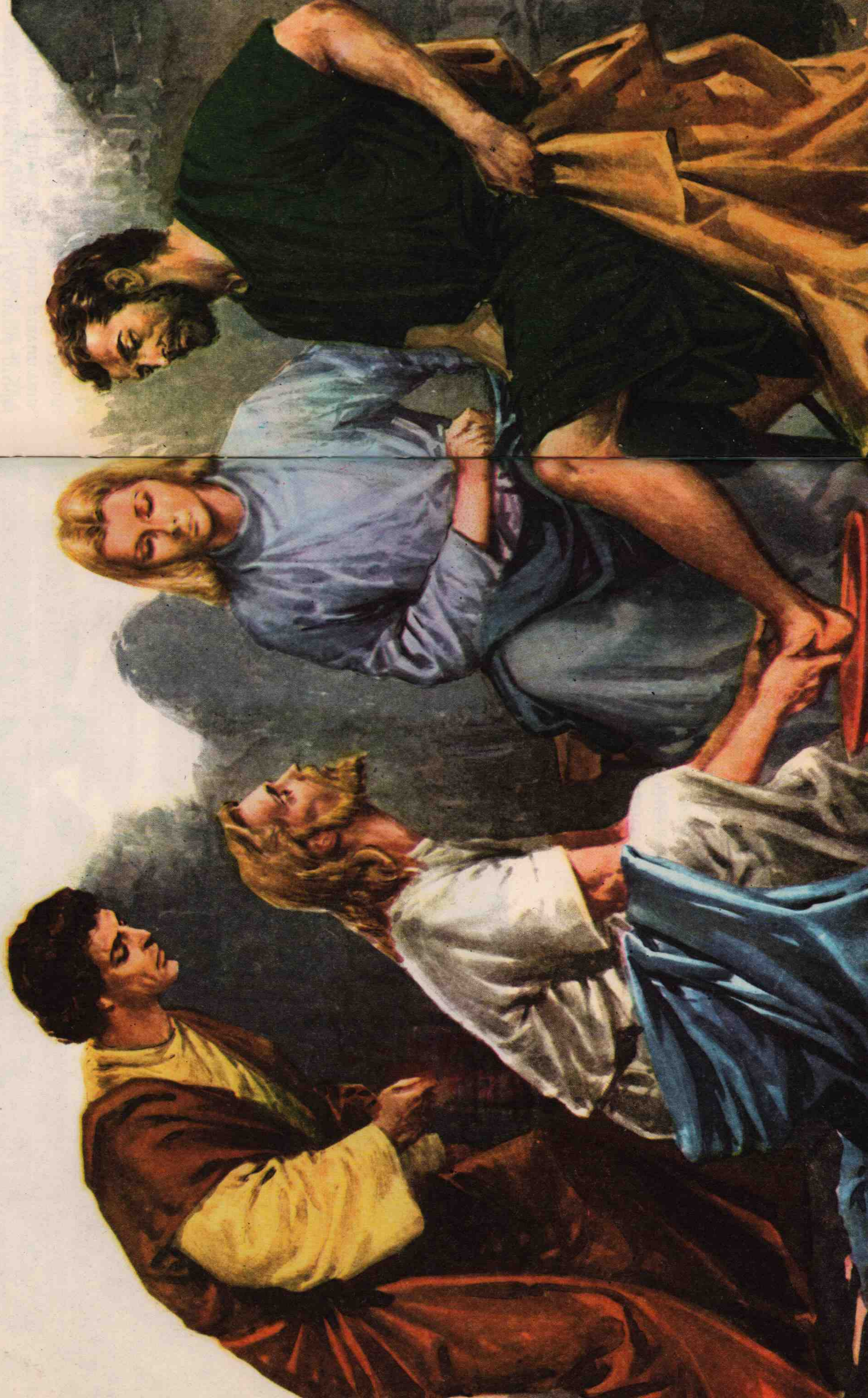
Ježíš mu odpověděl: »Je to ten, pro koho omočím tuto skývu chleba a podám mu ji.«

Omočil tedy skývu, vzal ji a dal Jidášovi Iškariotskému, synu Šimonovu.

Tehdy, po té skývě, vstoupil do něho satan.

Ježíš mu řekl: »Co chceš udělat, udělej hned!« Nikdo u stolu nepochopil, proč mu to řekl. Protože Jidáš měl u sebe pokladnici, domnívali se někteří, že mu řekl: 'Nakup to, co potřebujeme na svátky', nebo aby dal něco chudým.

Jidáš skývu přijal, a hned vyšel ven. Byla noc.

Ježíš se loučí s apoštolý

Když Jidáš vyšel ven, Ježíš řekl: »Nyní byl Syn člověka oslaven a Bůh byl oslaven v něm; Bůh jej také oslaví v sobě a oslaví ho hned.

Dítky, jen krátký čas jsem s vámi. Budete mě hledat, a jako jsem řekl židům, tak nyní říkám i vám: Kam já odcházím, vy nemůžete přijít.

Přikázání nové vám dávám, abyste se navzájem milovali, jako já jsem miloval vás, abyste se i vy milovali navzájem. Podle toho poznají všichni, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým.

Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele. Vy jste moji přátelé, děláte-li, co vám prikazuji.

Už vás nenazývám služebníky, protože služebník neví, co dělá jeho pan. Nazval jsem vás přáteli, neboť jsem vám dal poznat všechno, co jsem slyšel od svého Otce.

Šimon Petr mu řekl: »Pane, kam odcházíš?«

Ježíš odpověděl: »Kam já jdu, tam mě nemůžeš nyní následovat, budeš mě však následovat později.«

Šimon Petr mu řekl: »Pane, proč tě nemohu nyní následovat? Svůj život za tebe položím.«

Ježíš odpověděl: »Svůj život za mne položíš? Vy všichni se pohoršíte v této noci nade mnou, neboť je psáno: 'Bíti budu pastýře a rozprchnou se ovce.' Ale po mém zmrtvýchvstání předejdu vás do Galileje.«

Petr mu řekl: »I kdyby se všichni nad tebou pohoršili, já nikoliv.«

Ježíš mu odpověděl: »Amen, amen pravím tobě: Než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš.«

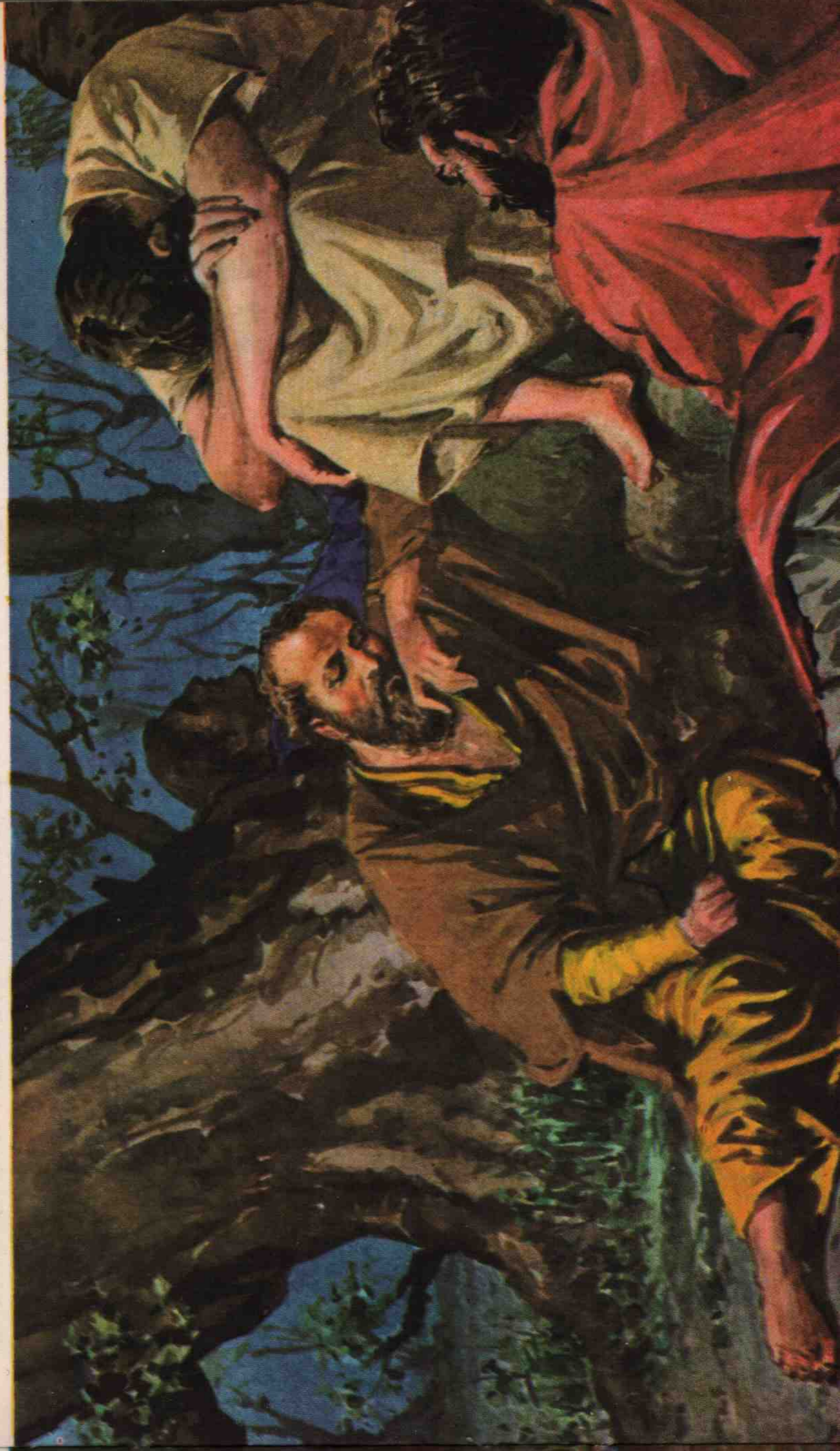
Otázal se jich: »Když jsem vás poslal bez měšce, bez mošny a bez obuvi, scházelo vám něco?«

Oni řekli: »Nic.«

I řekl jim: »Ale nyní, kdo má měšec, vezmi jej, stejně i mošnu! Kdo nemá, prodej svůj plášť a kup si meč! Neboť pravím vám, že se musí na mně naplnit ještě toto Písmo: 'Ke zločincům je připočten.' Neboť tak se naplňuje všechno, co se mne týká.«

A oni pravili: »Pane, hle, dva meče jsou zde!«

I řekl jim: »Dostačí!«

Ježíš v zahradě Getsemanské

jim: »Má duše je smutná až k smrti, zůstaňte zde a bděte se mnou!«

Ježíšova modlitba a smrtelná úzkost

Sám pak se od nich vzdálil, asi co by kamenem dohodil, klekl a modlil se: »Otče, chceš-li, odejmi ode mě tento kalich, avšak ne má vůle at' se stane, ale tvá.«

Potom se vrátil k učedníkům a našel je, jak spí. Řekl Petrovi: »To jste nemohli ani jednu hodinu se mnou bdít? Bděte a modlete se, abyste nepřišli do pokušení. Duch je sice ochotný, ale tělo je slabé.«

Odešel podruhé a modlil se: »Otče můj, nemůže-li mě tento kalich minout a musím ho vypít, at' se stane tvá vůle.«

Zaspívali chvalozpěv a Ježíš se odebral se svými učedníky podle svého zvyku na Olivovou horu. Když přišli na venkovský dvorec, zvaný Getsemany, řekl učedníkům: »Poseďte tady, zatímco, já se půjdu tamhle pomodlit. Modlete se, abyste nepřišli do pokušení.«

Petra a dva syny Zbedeovy vzal s sebou. Pak se ho zmocnil smutek a úzkost. Řekl

Znovu se vrátil a našel je, jak spí, protože se jim únavou zavíraly oči.

Nechal je, opět odešel a modlil se potřetí stejnými slovy. Tu se mu zjevil anděl z nebe a posíloval ho. Ježíš upadl do smrtelné úzkosti a modlil se ještě usilovněji; jeho pot stékal na zem jako krupěje krve.

Potom vstal od modlitby, šel ke svým učedníkům a nalezl je, jak zármutkem usnulí.

Řekl jim: »Jen spěte a odpočívajte dál!«
— Už je tady ta hodina: teď bude Syn člověka vydán do rukou hříšníků. Vstaňte, půjdeme! Hle, už je tady můj zrádce.«

Ježíše zajmou a vyšetřují

To místo znal i jeho zrádce Jidáš, protože se tam Ježíš často scházel se svými učedníky.

Jidáš si tedy vzal vojenskou četú a od velekněží a farizeů služebníky a šel tam s pochodněmi, s lucernami a se zbraněmi.

Zrádce s nimi smluvil znamení: »Koho políbím, ten to je; toho se chopte a obezřetně ho odved'te!«

Když ještě Ježíš mluvil, přišel Jidáš, jeden ze Dvanácti. Hned přistoupil k Ježíšovi a řekl: »Bud' zdrav, Mistře,« a políbil ho.

Ježíš mu odpověděl: »Příteli, učiň jen, k čemu jsi přišel. Jidáši, políbením zrazuješ Syna člověka?«

Lidé z houfy přistoupili, vztáhli ruce na Ježíše a zmocnili se ho.

Když ti, kdo byli s Ježíšem, viděli, co se chystá, zeptali se: »Pane, máme zasáhnout mečem?« A jeden z nich udeřil veleknězova služebníka a ut'al mu pravé ucho. Ten sluha se jmenoval Malchus.

Ježíš však Petrovi řekl: »Zastrč meč do pochvy! Každý, kdo sahá po meči, mečem zahyne. Anebo myslíš, že by mi můj Otec neposlal ihned víc jak dvanáct pluků andělů, kdybych ho o to poprosil? Ale jak by se potom splnily výroky Písma, že se tak musí stát? Což nemám pít kalich, který mi podal otec?«

V té chvíli řekl Ježíš onomu houfu: »Jako na zločince jste vytáhli s meči a kyji, abyste mě zatkli. Sedával jsem den co den v chrámě a učil, a nezmocnili jste se mě. To všechno se však stafo, aby se splnily výroky Písma a proroků.«

Tu se četa s velitelem a židovští služebníci zmocnili Ježíše a svázali ho.

Tu jej všichni učedníci opustili a utekli. Napřed ho vedli k Annášovi. Annáš totiž byl tchán Kaifáše, který byl v tom roce veleknězem. Annáš ho pak poslal svázaného k veleknězi Kaifášovi. Tam se shromáždili všichni velekněží, starší a učitelé Zákona.

Velekněží a celá velerada hledali proti Ježíšovi živé svědectví, aby ho mohli odsoudit na smrt, ale nenašli, třebaže se dostavilo mnoho falešných svědků.

Nakonec přišli dva a řekli: »On prohlásil: Mohu zbořit Boží chrám a ve třech dnech ho zase vystavět.«

Ale ani v této věci nebylo jejich svědectví shodné.

Tu povstal velekněz, postavil se doprostřed a zeptal se Ježíše: »Nic neodpovídáš na to, co tito lidé proti tobě vypovídají?«

On však mlčel. Velekněz se ho znovu zeptal: »Ty jsi Mesiáš, Syn Požehnaného?«

Ježíš odpověděl: »Já jsem. A uvidíte Syna člověka, jak sedí po pravici Všemohoucího a jak přichází v nebeských oblacích.«

Tu roztrhl velekněz své roucho a prohlásil: »Nač ještě potřebujeme svědky? Právě jste slyšeli rouhání. Co o tom soudíte?«

Oni všichni prohlásili, že je hoden smrti. Někteří začali na něho plivat, zahalovali mu tvář, tloukli ho pěstmi a říkali mu: »Ukaž, že jsi prorok!« A rouhali se mu, jak mohli.

Petr třikrát zapírá Ježíše

Šimon Petr a jiný učedník šli za Ježíšem. Tento učedník se znal s veleknězem, proto vešel s Ježíšem do veleknězova dvora; Petr však zůstal u dveří venku. Ten druhý učedník, který se znal s veleknězem, vyšel tedy ven, promluvil s vrátnou a přivedl Petra dovnitř.

Vrátá se Petra zeptala: »Nepatříš také ty k učedníkům toho člověka?«

On odpověděl: »Nepatřím.«

Stáli tam sluhové a služebníci velerady, kteří si rozdělali oheň, protože bylo chladno a ohřívali se.

Také Petr u nich stál a ohříval se.

Řekli mu: »Nepatříš také ty k jeho učedníkům?«

On zapíral: »Nepatřím.«

Za chvílku zase řekli Petrovi ti, kteří tam stáli: »Opravdu, patříš k nim, vždyť jsi přece Galilejec!«

On se však začal zaklínat a zapřísahat: »Neznám toho člověka, o kterém mluvíte.« A hned nato zakokrhá kohout.

I obrátil se Pán a pohlédl na Petra. V tom si Petr vzpomněl na slova, která Ježíš řekl:

»Dříve než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš.«

A vyšel ven a hořce se rozplakal.

Jidáš spáchá sebevraždu

Když teď zrádce Jidáš viděl, že Ježíš je odsouzen, hnulo se v něm svědomí. Přinesl velekněžím a starším těch třicet stříbrných nazpátek a řekl: »Zhřešil jsem: zradil jsem nevinnou krev.«

Odpověděli mu: »Co je nám do toho? To je tvá věc.«

Tu hodil ty stříbrné dovnitř chrámu, utekl odtamtud, šel a oběsil se.

Velekněží vzali ty peníze a řekli: »Do chrámové pokladny je dát nesmíme, protože je to odměna za krev.« Usnesli se tedy, že za ně koupí hrnčířovo pole na pohřbívání cizinců. Proto se tomu poli až do dneška říká Pole krve.

Tak se splnilo, co řekl prorok Jeremiáš: »Vzali třicet stříbrných, odhadní cenu za toho, kterého Izraelité tak odhadli, a dali je za hrnčířovo pole, jak mi nařídil Pán.«

Ježíš před Pilátem

Od Kaijáse vedli Ježíše do vládní budovy. Bylo časně ráno. Sami do vládní budovy nevstoupili, aby se neposkvrnili, ale aby mohli jíst velikonočního beránka.

Pilát tedy vyšel k nim ven a zeptal se: »Jakou žalobu vznášáte proti tomuto člověku?«

Odpověděli mu: »Kdyby to nebyl zločinec, nebyli bychom ti ho vydali.«

Pilát jim řekl: »Vezměte si ho vy sami a sud'te ho podle vašeho zákona!«

Židé mu odpověděli: »My nemáme právo nikoho popravovat.«

Tak se totiž mělo splnit Ježíšovo slovo, kterým naznačoval, jakou smrtí zemře.

Počali na něho žalovat: »Toho jsme našli, jak bouří náš národ, brání platit císaři daně a praví, že je Mesiáš, král.«

Pilát tedy vešel opět do soudní budovy,

povolal si Ježíše a zeptal se ho: »Ty jsi židovský král?«

Ježíš odpověděl:

»Říkáš to sám od sebe, anebo ti to řekli o mně jiní?«

Pilát odpověděl: »Copak jsem já žid? Tvůj národ, to je velekněží, mi tě vydali. Čeho ses dopustil?«

Ježíš na to řekl: »Moje království není z tohoto světa. Kdyby moje království bylo z tohoto světa, moji služebníci by přece bojovali, abych nebyl vydán židům. Ne, moje království není odtud.«

Pilát se ho zeptal: »Ty jsi tedy přece král?«

Ježíš odpověděl: »Ano, já jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědeckví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.«

Pilát mu řekl: »Co je pravda?«

Pilát vydá Ježíše na smrt

Po těch slovech vyšel zase ven k židům. Řekl jim: »Já na něm neshledávám žádnou vinu.«

Bylo zvykem, že o svátých vladařů pouštěl lidu jednoho vězně, kterého chtěli. Právě tehdy měli pověstného vězně, jmenoval se Barabáš. Byl v žaláři pro vzbouření ve městě a pro vraždu. Lid přišel nahoru a začal Piláta prosit o to, co pro ně vždycky dělal.

Pilát se zeptal: »Koho chcete, abych vám propustil? Barabáše, anebo Ježíše, kterému říkájí Mesiáš?« Věděl totiž, že ho vydali z nenávisli.

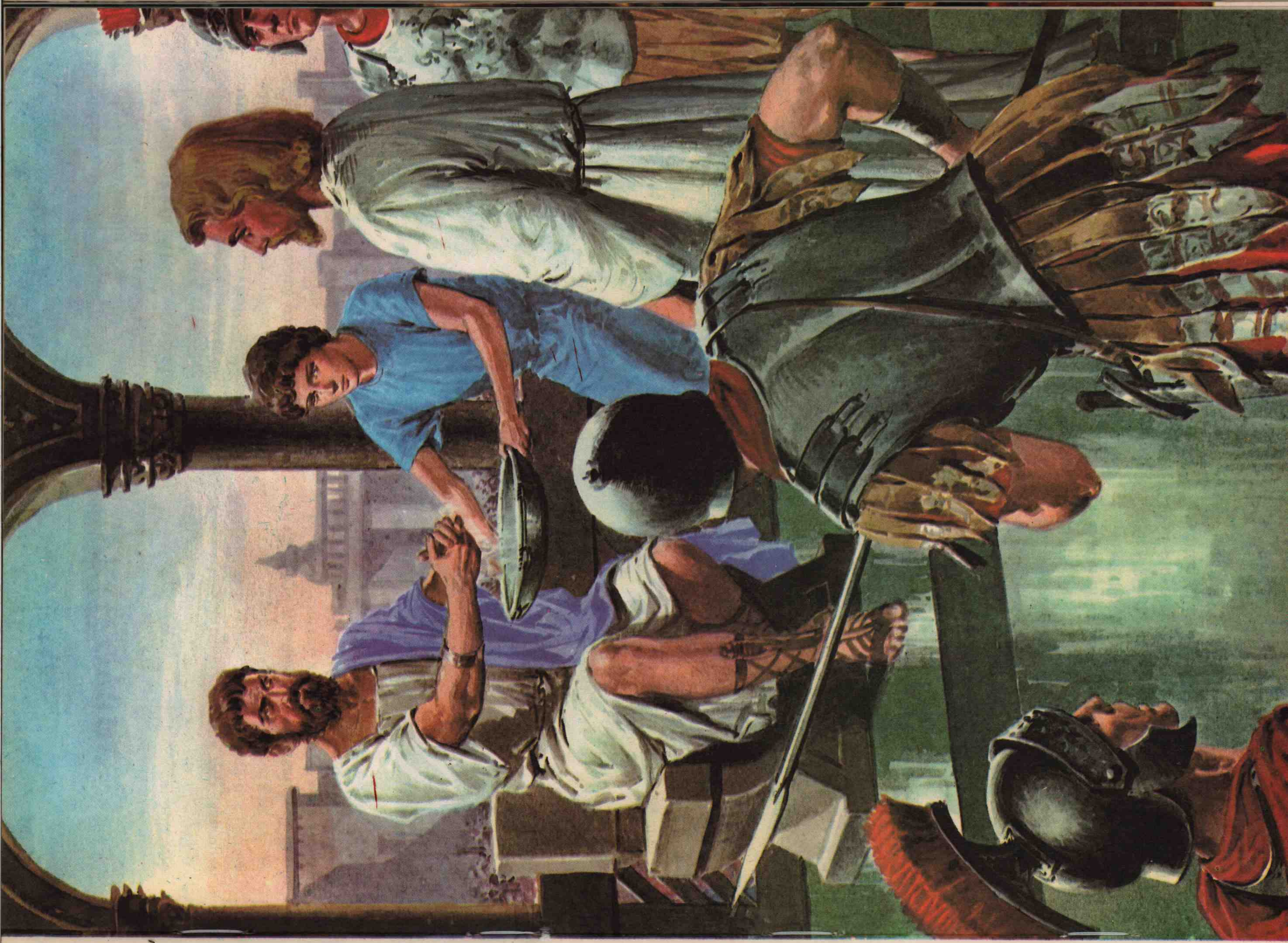
Když zasedl na soudní stolec, poslala k němu jeho žena se vzkazem: »Nic neměj s tím spravedlivým! Kvůli němu jsem dnes ve snu mnoho vytrpěla.«

Velekněží a starší však přemluvili lid, aby si vyžádal Barabáše, a Ježíše aby dali popravit.

Vladař se jich zeptal: »Kterého vám z těchto dvou mám propustit?«

Začali volat: »Barabáše!«

Pilát jim řekl: »Co tedy mám udělat s

Ježíšem, zvaným Mesiáš?»

Všichni volali: »Na kříž s ním!«

On však namítl: »Ale co udělal špatného?«

Oni však křičeli ještě víc: »Na kříž s ním!«

Pilát viděl, že tím nic nedosáhl, ba naopak, že bouře stále vzrůstá. Proto rozhodl, aby se vyhovělo jejich žádosti. Propustil jim Barabáše, jak žádali.

Dal si přinést vodu, před očima lidu si umyl ruce a řekl: »Nemám vinnu na krvi tohoto člověka. To je vaše věc.«

Všechnen lid odpověděl: »Jeho krev at'

Ukřižování

Když se mu dost naposmívali, svlékli mu plášť, oblékli mu zase jeho šaty a odvedli ho, aby ho ukřižovali.

Když vycházeli, potkali jednoho člověka

děje se zeleným stromem, co se teprv stane se suchým?«

Spolu s ním byli vedeni na popravu také dva zločinci.

Přivedli ho na místo, kterému se říká Golgota, což znamená v překladu Lebka. Dávali mu víno s přimíchanou myrhou, ale on ho nepřijal. I ukřižovali ho.

Bylo devět hodin dopoledne, když ho ukřižovali.

Ježíš řekl: »Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí.«

Vojáci losují o Ježíšův oděv

Když vojáci Ježíše ukřižovali, vzali jeho svrchní šaty a rozdělili je na čtyři části, každému vojákovi jednu; vzali i suknici. Suknice byla nesešíváná, v jednom kuse setkaná odshora až dolů. Řekli si tedy: »Netrhejme ji, ale losujme o ni, komu připadne.« Tak se měl splnit výrok Písma: 'Rozdělili si mé šaty a o můj oděv losovali.'

padne na nás a na naše děti!«

Pak dal Ježíše zbičovat a vydal ho, aby byl ukřižován.

Vladařovi vojáci vzali Ježíše do vládní budovy a svolali k němu celou četú. Svlékli ho, přehodili mu nachově rudý plášť, upletli korunu z trní, vsadili mu ji na hlavu, do pravé ruky mu dali rákosovou hůl, klekali před ním a posmívali se mu: »Buď zdráv, židovský králi!« Plivali na něj, brali mu hůl a bili ho po hlavě.

z Kyrény, jmenoval se Šimon. Toho přinutili, aby mu nesl kříž.

Za ním šel velký zástup lidu a ženy, které nad ním nařikaly a plakaly. Ježíš se k nim obrátil a řekl: »Jeruzalémské dcery, neplačte nade mnou! Spíše nad sebou plačte a nad svými dětmi; přijdou totiž dny, kdy se bude říkat: 'Blahoslavené neplodné, životy, které nerodily, a prsy, které nekojily!' Tehdy lidé začnou říkat horám: 'Padněte na nás!' a kopcům: 'Přikryjte nás!' Neboť když se toto

A ukřižovali s ním i ty dva zločince, jednoho po pravici a druhého po levici. Tak se splnil výrok Písma: 'Byl počítán mezi zločince.'

Pilát dal také zhotovit a připevnit na kříž nápis v tomto znění: Ježíš Nazaretský, židovský král. Tento nápis četlo mnoho židů, protože místo, kde byl Ježíš ukřižován, bylo blízko města; byl napsán hebrejsky, latinsky a řecky.

Ježíši na kříži se posmívají

Potom se tam posadili a hlídali ho.

Ti, kdo přecházeli okolo, postupně proti němu mluvili, potřásali hlavou a říkali: »Hleďme, chceš zbořit chrám a ve třech dnech ho zase vystavět. Zachraň sám sebe, jsi-li Syn Boží, a sestup z kříže!«

Stejně tak se mu mezi sebou posmívali i velekněží a učitelé Zákona a říkali: »Jiným

pomohl, sám sobě pomoci nemůže. Mesiáš, Izraelský král! Ať nyní sestoupí z kříže, abychom to viděli a uvěřili. Spoléhal na Boha, ať ho teď vysvobodí, má-li v něm zalíbení. Přece řekl: 'Jsem Boží syn!'«

Kajícní lotr

Jeden z těch zločinců, kteří viseli na kříži, se mu rouhal: »Copak ty nejsi Mesiáš? Zachraň sebe i nás!«

Druhý ho však okřikl: »Ani ty se nebojíš Boha? Vždyť jsi odsouzen k stejnému trestu. My ovšem spravedlivě: dostáváme přece jen, jak si zasloužíme za to, co jsme spáchali, ale on neudělal nic zlého.« A dodal: »Ježíši, pamatuj na mě, až přijdeš do svého království.« Odpověděl mu: »Amen, pravím ti: Dnes budeš se mnou v ráji.«

U Ježíšova kříže stála jeho matka, příbuzná jeho matky Marie Kleofášova a Marie Magdalská.

Když Ježíš uviděl svou matku a jak při ní stojí ten učedník, kterého měl rád, řekl matce: »Ženo, to je tvůj syn.« Potom řekl učedníkovi: »To je tvá matka.«

A od té chvíle si jí ten učedník vzal k sobě.

Ježíš umírá na kříži

Když bylo dvanáct hodin, nastala tma po celém kraji až do tří hodin odpoledne.

Ve tři hodiny zvolal Ježíš mocným hlasem: »Eloi, Eloi, lama sabachthani?« to je v překladu: »Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?«

Když to uslyšeli někteří z těch, kdo stáli kolem, řekli: »Hleďte, volá Eliáše!«

Potom, když Ježíš věděl, že už je všechno dokonáno, řekl ještě: »Žízním.« Tak se mělo splnit Písmo.

Stála tam nádoba plná octa. Jeden z nich

hned odběhl, namočil houbu do octa, nastrčil ji na rákosovou hůl a chtěl mu dát pít. Ostatní však řekli: »Počkej, chceme vidět, zdali ho přijde Eliáš zachránit.«

Když Ježíš přijal ocet, řekl: »Dokonáno je.« Pak zvolal Ježíš mocným hlasem: »Otče, do tvých rukou poroučím svého ducha.«

A po těch slovech vydechl naposled.

A hle, opona chrámová se roztrhla ve dvě půle od vrchu až dolů, země se otřásla, skály se rozpukly a hroby se otevřely. A mnoho těl zesnulých světů vstalo z mrtvých.

Když setník spatřil, co se stalo, velebil Boha a řekl: »Jistě byl tento člověk spravedlivý!«

A všichni lidé, kteří se tam shromáždili k této podívané, když viděli, co se stalo, bili se v prsa a vraceli se domů.

Jeho známí všichni zůstali stát opodál, i ženy, které ho provázely z Galileje, a poslouchaly mu. A též mnohé jiné, které s ním přišly do Jeruzaléma.

Ježíše pobřívají

Protože byl den příprav, takže mrtvá těla nesměla zůstat na kříži přes sobotu — tu sobotu byl totiž velký svátek — požádali židé Piláta, aby byly ukřižovaným přeraženy nohy a aby byli snati. Přišli tedy vojáci i přerazili kosti prvním i druhému, kteří s ním byli ukřižováni. Když však přišli k Ježíšovi, viděli, že už je mrtvý. Proto mu kosti nepřerazili, ale jeden z vojáků mu kopím probodl bok a hned vyšla krev a voda.

Když nastal večer, přišel bohatý člověk pocházející z Arimatie, člen velerady, jmenoval se Josef. I on byl Ježíšovým učedníkem, ale tajným ze strachu před židy. Nesouhlasil s jejich rozsudkem a jednáním. Odvážně šel k Pilátovi a vyzádal si Ježíšovo tělo. Pilát se podivil, že by už zemřel. Dal si proto zavolat setníka a ptal se ho, zdali je už mrtvý. Když mu to setník potvrdil, daroval Josefovi mrtvé tělo. Ten koupil lněné plát-

no, sňal tělo a zavinul ho do plátna, jak je u Židů obyčej pochovávat.

Na tom místě, kde byl Ježíš ukřižován, byla zahrada a v té zahradě nová hrobka, kde nebyl ještě nikdo pochován. Tam tedy položili Ježíše, protože u židů byl den příprav a hrobka byla blízko.

Před vchod do hrobky přivánil Josef veliký kámen a odešel.

Doprovázely ho ženy, které přišly s Ježíšem z Galileje. Podívaly se na hrobku i na to, jak bylo jeho tělo pochováno. Potom odešly domů a připravily si vonné věci a masti. V sobotu však zachovaly sváteční klid podle příkázání.

Stráž u hrobu

Druhého dne, který byl po pátku, sešli se velekněží a farizeové u Piláta a řekli: »Pane, my jsme se rozpomenuli, že ten svůdce ještě za živa řekl: 'Po třech dnech vstanu.' Rozkaž tedy hlídat hrob až do třetího dne, aby snad jeho učedníci nepřišli a neukradli ho a lidu neřekli: 'Vstal z mrtvých.' I byl by poslední klam horší než první.«

Pilát jim řekl: »Máte stráž, jděte, hlídejte ho, jak dovedete!«

I odešli a opatřili hrob stráží a zapečetili kámen.

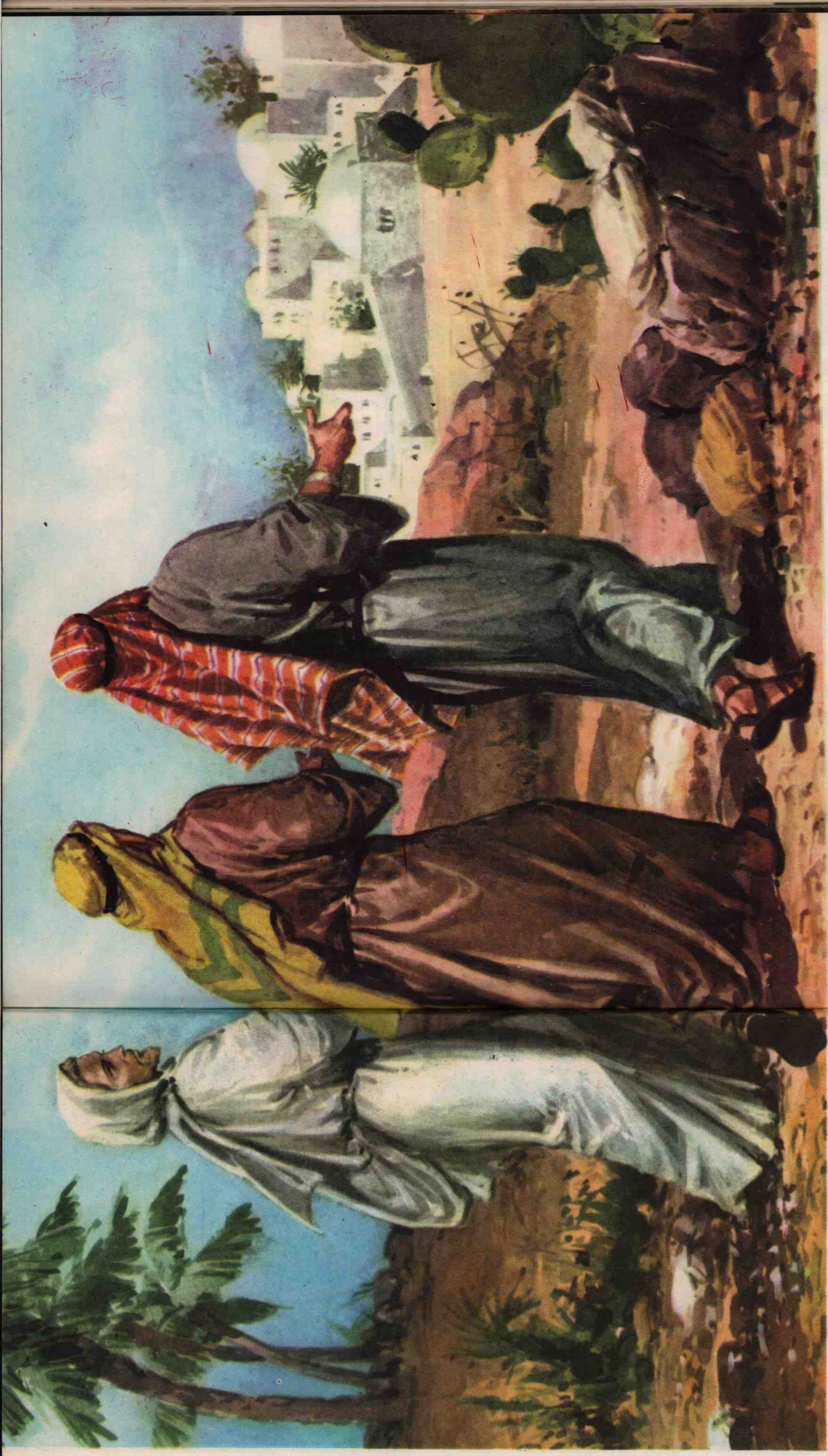
Zmrtvýchvstání

Po sobotě, na úsvitu prvního dne v týdnu, přišla Marie Magdalská a druhá Marie podívat se na hrob. V tom nastalo velké zemetření, neboť anděl Páně sestoupil z nebe, přistoupil, odvalil kámen a posadil se na něj. Jeho zjev byl jako blesk a jeho roucho bílé jako sníh. Strachem z něho se strážci zapotáceli a klesli jako mrtví.

Když bylo po sobotě, Marie Magdalská, Jakubova matka Marie a Salome nakoupily vonné oleje, aby ho šly pomazat.

Záhy zrána první den v týdnu přišly k hrobu, když právě vycházelo slunce. Říkaly si mezi sebou: »Kdo nám odvalí kámen od vchodu do hrobky?« Když se podívaly, spatřily, že je kámen odvalený. Byl totiž velmi veliký.

Vešly do hrobky a uviděly tam na pravé straně sedět mladého muže oděného býlým

rouchem — a polekaly se.

On však jim řekl: »Nelekejte se! Hledáte Ježíše Nazaretského, ukřižovaného? Proč hledáte živého mezi mrtvými? Není tady, byl vzkříšen. Zde je to místo, kam ho položili. Vzpomeňte si, jak vám řekl, když byl ještě v Galileji: Syn člověka musí být vydán do rukou hříšným lidem, být ukřižován a třetího dne vstát. Ale jděte a povězte jeho učedníkům, i Petrovi: Jde před vámi do Galileje, tam ho uvidíte, jak vám řekl.«

Vzpomněly si na ta jeho slova.

Ženy rychle odešly od hrobu a se strachem i s velikou radostí to běžely oznámit jeho učedníkům.

Vtom šel Ježíš proti nim a řekl jim: »Bud'te zdrávy!«

Přistoupily, objaly mu nohy a poklonily se mu.

Tu jim řekl Ježíš: »Nebojte se! Jděte a oznamte mým bratřím, ať odejdou do Galileje. Tam mě uvidí.«

Ježíš se zjevuje dvěma učedníkům na cestě do Emauz

Dva z Ježíšových učedníků se ubírali toho dne (prvního po sobotě) do vesnice zvané Emauzy, která je vzdálena od Jeruzaléma šedesát honů. Hovořili spolu o tom všem, co se stalo.

Jak tak hovořili a uvažovali, přiblížil se k nim sám Ježíš a připojil se k nim. Ale cosi jim jako by zadržovalo oči, takže ho nepoznali.

Zeptal se jich: »O čem to cestou spolu rozmlouváte?«

Zastavili se celý smutní. Jeden z nich — jmenoval se Kleofáš — mu odpověděl: »Ty jsi snad jediný, kdo se zdržuje v Jeruzalémě a neví, co se tam tyto dny stalo.«

Zeptal se jich: »A co se stalo?«

Odpověděli mu: »Jak Ježíše z Nazareta, který byl prorok, mocný činem i slovem před Bohem i přede vším lidem, naši velekněží a přední mužové odsoudili k smrti a ukřižovali. My však jsme doufali, že on je ten, který má vysvobodit Izraele. A k tomu všemu je to dnes třetí den, co se to stalo. Některé naše ženy nás sice rozrušily: Byly časně ráno u hrobu, nenalezly jeho tělo, přišly a tvrdily, že měly i vidění andělů, a ti prý říkali, že on žije. Někteří z našich lidí odešli k hrobu a shledali, že je to tak, jak ženy říkaly, jeho však neviděli.«

A on jim řekl: »Jak jste nechápaví a váhaví uvěřit tomu všemu, co mluvili proroci! Což to všechno nemusel Mesiáš vytrpět, a tak vejít do své slávy?«

Potom začal od Mojžíše, probral dále všechny proroky a vykládal jim, co se ve všech částech Písma na něj vztahuje.

Tak došli k vesnici, kam měli namířeno, a on dělal, jako by chtěl jít dál. Ale oni na něho naléhali: »Zůstaň s námi, neboť se přizpovídá a den se už nachýlíl.«

Vešel tedy dovnitř a zůstal s nimi.

Když byl s nimi u stolu, vzal chléb, pronesl nad ním požehnání, rozlámal ho a podával jim. Vtom se jim otevřely oči a poznali ho. On jim však zmizel.

Tu si mezi sebou řekli: »Což nám nehořelo srdce, když k nám na cestě mluvil a odhaloval smysl Písma?«

Ještě v tu hodinu se vydali na cestu a vrátili se do Jeruzaléma. Tam našli pohromadě jedenáct (apoštolů) i jejich druhy. Ti řekli: »Pán skutečně vstal a zjevil se Šimonovi.«

Oni sami pak vypravovali, co se jim přihodilo na cestě a jak Ježíše poznali při lámání chleba.

Ježíš se zjevuje apoštolům

Když o tom mluvili, stanul Ježíš sám uprostřed nich a řekl jim: »Pokož vám!« Zdělali se a byli plni strachu, poněvadž se domnívali, že vidí ducha.

Řekl jim: »Proč jste tak zmateni a proč vám vstupují takové věci na mysl? Podívejte se na mé ruce a nohy; vždyť jsem to já! Dotkněte se mě a přesvědčte se: duch přece nemá maso a kosti, jako to vidíte na mně.« To řekl a ukázal jim ruce a nohy.

Když tomu pro samou radost nemohli uvěřit a jen se divili, řekl jim: »Máte tu něco k jídlu?« Podali mu kus pečené ryby. Vzal si a pojedl před nimi.

Znovu jim řekl: »Pokož vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás.«

Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: »Přijměte Ducha svatého. Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.«

Ježíš se zjevuje i nevěřícímu Tomáši

Tomáš, jeden ze Dvanácti, zvaný Blížec, nebyl s nimi, když Ježíš přišel.

Ostatní učedníci mu říkali: »Viděli jsme Pána.«

On jim však odpověděl: »Dokud nevidím na jeho rukou jizvy po hřebecích a nevložím svůj prst na místo hřebů a nevložím svou ruku do jeho boku, neuvěřím.«

Za týden byli jeho učedníci zase uvnitř a Tomáš s nimi.

Ježíš přišel zavřenými dveřmi, stanul mezi nimi a řekl: »Pokož vám!«

Potom vyzval Tomáše: »Vlož sem prst a podívej se na mé ruce, vztáhni ruku a vlož ji do mého boku; a nebuď nevěřící, ale věřící!«

Tomáš mu odpověděl: »Pán můj a Bůh můj!«

Když vystoupili na břeh, spatřili ohniště a na něm rybu a chléb.

Ježíš jim řekl: »Přineste několik ryb z těch, které jste ulovili.«

Šimon Petr šel a vytáhl na břeh síť plnou velkých ryb, bylo jich stotřiapadesát, a ač jich bylo tolik, síť se nepotrhalo.

Ježíš jim řekl: »Pojďte jíst!«

A nikdo z učedníků se ho neodvážil zeptat: »Kdo jsi?« Věděli, že je to Pán.

Ježíš šel, vzal chléb a dával jim; stejně i rybu.

To se Ježíš zjevil svým učedníkům již potřetí po svém vzkříšení.

Nanebevstoupení

Po svém utrpení poskytl Ježíš svým učedníkům mnoho důkazů, že žije: po čtyřicet dní se jim zjevoval a mluvil o Božím království.

Když s nimi jedl, přikázal jim, aby neodcházel z Jeruzaléma, ale čekali na Otcovo zaslíbení — »vždyť jste přece o tom ode mne slyšeli: Jan křtíl vodou, ale vy budete pokřtěni Duchem svatým za několik málo dní.«

A když tak spolu seděli, zeptali se ho: »Obnovíš teď, Pane, v Izraeli království?«

On jim však řekl: »To není vaše věc, abyste věděli čas a okolnosti, jak je Otec z vlastní moci ustanovil. Ale až na vás sestoupí Duch svatý, dostanete moc a budete mými svědky v Jeruzalémě, v celém Judsku a Samařsku, ano až na konec země.«

Když to pověděl, byl před jejich zraky vyzdvížen a oblak jim ho vzal z očí.

Hleděli upřeně k nebi za ním, jak odchází, a najednou vedle nich stáli dva muži v bělostných šatech a řekli: »Lidé z Galileje, proč tak stojíte a hledíte k nebi? Tento Ježíš, který byl vzat od vás do nebe, přijde zase právě tak, jak jste ho viděli, že odchází do nebe.«

Oni se mu poklonili a s velikou radostí se vrátili do Jeruzaléma. Byli stále v chrámě a velebili Boha.

Ježíš mu řekl: »Protože jsi mě viděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kdo neviděli, a přesto uvěřili.«

Ježíš se zjevuje učedníkům u jezera Tiberiadského

Ježíš se opět zjevil učedníkům u jezera Tiberiadského. Stalo se to takto: Byli spolu

Odpověděli mu: »Nemáme.«

Řekl jim: »Hod'te síť na pravou stranu lodi, tam ryby najdete.« Hodili síť a nemohli ji už ani utáhnout pro množství ryb.

Onen učedník, kterého Ježíš miloval, řekl Petrovi: »Pán je to!«

Jakmile Šimon Petr uslyšel, že je to Pán, přehodil si šat — byl totiž svlečen — a pustil se do moře. Ostatní učedníci přijeli na lodi — nebyli daleko od břehu, jen asi dvě stě loket — a táhli za sebou síť s rybami.